všude tam, kde státní orgán jednal v přesvědčení, že aplikuje právní normy československého právního řádu jako místní kompetence tohoto orgánu právním řádem stanovené, bylo československé státní území. Potud stanovisko teoretika, jenž konstatuje, že s hlediska čsl. právního řádu ode dne 2./XI. 1918 území zeměpisně politických celků Čech, Moravy, Slezska a Slovenska jest považovati za čsl. státní území. Nic více nemůže poznati z právního řádu, chce-li zůstati důsledně juristickým. Naproti tomu praktik aplikující dnes právní řád na konkretní skutkovou podstatu, jež vyžaduje přesného řešení odpovídajícího stavu dnešního, do detailu jdoucího právního řádu, může býti přiveden do rozpaků následkem tehdejší ne tak přesné textace právního řádu, takže bude nucen z důvodů, všeobecně řečeno metajuristických,[36]) sáhnouti k výkladu, jehož přesnost bude na úkor jeho právnické immanentnosti. Proto je důležitým rozlišovat postavení teoretika, nevázaného ničím při poznávání právního řádu, leč logickou důsledností, oproti praktikovi aplikujícímu právní řád a nucenému podříditi někdy svoje svobodné poznání důvodům, plynoucím z účelu právního řádu, totiž přesné jeho aplikaci.

(Dokončení příště.)

ZPRÁVY.

Náš právnický sjezd. *Ke konci tohoto měsíce sejdou se právníci českoslovenští ke společným rozhovorům o ožehavých otázkách právnických a státovědeckých. Stane se tak na letošním sjezdu československých právníků v Brně ve dnech 30. a 31. května a 1. června o letnicích. Nepochybujeme, že tento právnický sjezd druhý co do počtu, první však za trvání republiky a naší znovudobyté samostatnosti bude také první jak účastenstvím, tak i debatami. Není zajisté potřebí, aby byla našim právníkům připomínána morální povinnost zúčastniti se počtem co nejhojnějším. Právníkům, kteří mají tvořiti elitu těch, kdož řídí správu státu, znají jeho úkoly a požadavky obyvatelstva měrou nejdetailnější, není jistě toho třeba. Ale ani snad několik těch chvil vzrušených tří slavnostních dní přinášejících sebou určitá nepohodlí cesty nemůže omluviti toho, kdo by nechtěl býti rušen ze svého klidu od psacího stolu, stejně jako není přípustna námitka: vždyť nemám tam co dělat. Právník zajisté má býti povšechně informován o všech odvětvích, třebas může býti specialistou jen v jediném z nich. V tom právě tkví přednost našeho stavu před ostatními, že naším oborem je právo, zasahující do nejrozmanitějších sfér denního života. Proto odtrhněte se na třídenní lhůtu od ohraničené své působnosti a nechť není jediné sjezdové otázky, která by Vás nezajímala. Jistě, že naleznete mnoho nového,*

[36]) Jmenuji na př. zásadu právní jistoty, jež je jedním z politických motivů určujících aplikaci normy.

oč jste při speciálním studiu neměli ani kdy se zajímati. Neboť — a o tom jsme také pevně přesvědčeni — že všichni referenti, debatéři a vůdci sjezdoví se přičiní, aby sjezd byl nejen prvním co do účasti, nýbrž i kvality přednesených prací.

Po dobu sjezdového zasedání musí ustoupiti stranou všechny zájmy osobní, neboť jde o věc společnou. Brno láká ke své návštěvě jako zeměpisný střed republiky, svou novostí i mladou fakultou, o níž jsme až do převratu marně zápasili. Láká sejíti se s druhy společné práce a — last not least — i světově jedinečné krásy nedalekého brněnského Krasu si necháte ujíti?

Proto: na shledanou o letnicích v Brně! Tam společnou prací zajistíme našemu sjezdu p l n ý z d a r! *Ča.*

Dvě rozhodnutí nejvyššího soudu. Praxe často a odůvodněně naříká na nestálou a nejistou judikaturu nejvyššího soudu. Příkladů bylo by lze uvésti celou řadu ale stačí, poukážeme-li pouze na tuto malou ukázku: V úřední sbírce nejvyššího soudu v posledním sešitě byla uveřejněna dvě rozhodnutí a to pod číslem 3644 (rozhodnutí ze dne 26. března 1924, č. j. Rv. I. 1438/23) a pod číslem 3657 (rozhodnutí ze dne 27. března 1924, č. j. Rv. I. 15/24). V obou případech šlo o rozsah manželovy povinnosti alimentační podle § 91 obč. zák. Všimněte si, že rozhodnutí vydal tentýž senát (či nikoli?), a v rozdílu časovém pouze jednoho dne. V prvém případě senát rozhodl, že pro rozhodnutí otázky přiměřené výživy manželčiny není rozhodující pracovní síla, možnost práce nebo příležitost výdělku, nýbrž jedině skutečně docílený příjem, a že při vyměřování výživného nutno brátí přiměřený zřetel k mužovým osobním poměrům, a přejímaje toto stanovisko nižšího soudu, zamítl žalobu manželčinu na výživné, pokud manžel byl bez zaměstnání, ježto prý není-li možno poskytovati výživné, pomíjí nárok ženin. — Ve druhém svém rozhodnutí d e n n a t o, zaujal stanovisko p r á v ě o p a č n é. Jměním podle § 91 obč. zák. dlužno rozuměti nejen jmění hotové nebo důchod, nýbrž i pouhou pracovní způsobilost, a pojem jmění zahrnuje v sobě veškeré výdělečné možnosti a schopnosti, jež manželovi jsou dosažitelny. Při tom prý nepadá na váhu, že manžel jest tou dobou bez zaměstnání, neboť jde prý o stav přechodný, jenž kromě toho při náležité vůli a snaze manželově i při nynější nouzi o práci jest odstranitelný, a jenž ho neospravedlňuje, aby oprávněný nárok manželky na výživu byl zkrácen. — Tedy jednou nárok na výživu nevýdělečností manželovou zanikne, a den na to nevýdělečnost, resp. nezaměstnanost manželova není důvodem k tomu, aby nárok na výživné bylo zkráceno! Nevidí nejvyšší soud sám, že sám sebe připravuje o nutnou vědeckou autoritu? A konečně bylo zapotřebí v úřední sbírce vedle sebe uveřejňovati tato rozhodnutí? Co má poraditi advokát straně, přijde-li ho v této věci požádati o radu! Jistě, že nikdo nechce, aby spory byly sázkou do loterie, a přáli bychom si, aby nejvyšší soud jako směrodatný vykladatel zákonů vedl praxi ve sporných věcech jednotně, správně a v duchu zákona. Nejvyšší soud sám měl by žárlivě dbáti této své faktické převahy, avšak zdá se nám, že nepronikla snad dosud dostatečně snaha, býti tímto majákem spravedlnosti. Bylo by naším vroucím přáním, aby případy takové se neopakovaly, a to v zájmu samé právní bezpečnosti. dnk.

Reforma polského zákona autorského. Také Polsko nastoupilo reformu autorského zákona. Osnova jeho, schválená ministerskou radou, která byla nyní předložena sněmu, vztahuje se na všechna díla literární, hudební i výtvarnická a také na umělecký průmysl, práce technické, veřejné přednášky a pod. Právo původcovské má býti dědičné